

תפ (מרכז) 43693-06-24 - מדינת ישראל נ' איסא מסאורה (עציר)

ת"פ (מרכז) 43693-06-24 - מדינת ישראל נ' איסא מסאורה מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 43693-06-24

מדינת ישראל

נגד

איסא מסאורה (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[26.10.2025]

כבוד השופטת דבורה עטר

החלטה

1. לפני בקשת ההגנה להתיר לה להביא ראיה נוספת, חוות דעת, ולהתיר לה לחקור את עורכה וזאת לאחר שהוגשו סיכומים בתיק ובטרם ניתנה הכרעת הדין. השתלשלות הדברים וטיעוני הצדדים
2. כתב האישום התלוי ועומד נגד הנאשם מייחס לו ביצוע עבירות של נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וירי מנשק חם עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק.
3. על פי עובדות כתב האישום בתמצית, המתלוננות הן אמה ואחותה של אשת הנאשם. המתלוננות סיפרו כי הנאשם הגיע ברכב לביתן יחד עם שניים נוספים באישון ליל, וחיפש אחר אחיה של אשתו, כשהוא חמוש בכלי נשק טעון בתחמושת בעלת קליבר של 9 מ"מ. לאחר שהאם אמרה לנאשם כי האח אינו נמצא בבית, התעורר זעמו של הנאשם, הוא שב אל הרכב, הוציא את הנשק וירה בתנועת ריסוס שישה קליעים שפגעו בקירות הבית וזאת בידיעה כי המתלוננת שוהות בבית.
4. במסגרת המענה לכתב האישום, הודה הנאשם אך בקשרים המשפחתיים שבינו לבין המתלוננות ובכך כי הן מתגוררות יחדיו בבית. הנאשם כפר ביתר המיוחס לו תוך שטען כי אין לו כל קשר לאירוע ולא נכח במקום ועל כן למעשה אין ביכולתו לאשר או להכחיש עובדות אלה.
5. פרשת ההגנה הסתיימה ביום 09.07.2025 ובית המשפט הורה על הגשת סיכומי הצדדים. ביום 24.7.25 הוגשו סיכומי המאשימה וביום 26.08.2025 הוגשו סיכומי ההגנה אליהם צורף מסמך מאת מר ליאור נדיבי, שכותרתו "דו"ח התייחסות לחומר שקיבלתי עד כה", מיום 13.08.2025 (להלן: "המסמך").

6. עיון בסיכומי ההגנה העלה כי אלה כוללים טיעונים המסתמכים על המסמך, אשר אינו מהווה חלק מחומר הראיות שהוגש לבית המשפט במהלך ניהול ההוכחות. נוכח האמור, התבקש ב"כ הנאשם להגיש הבהרה לבית המשפט.
7. ביום 10.09.2025 הוגשה הבהרה מטעם ב"כ הנאשם (להלן: "ההבהרה") ממנה עלה כי המדובר במסמך פנימי שהוזמן ע"י ההגנה שלא לצורך הגשתו לבית המשפט, והוא צורף לסיכומי ההגנה בשגגה. בצד האמור התבקש בית המשפט לאשר את העדת עורך המסמך, שכן ממילא המסמך כבר הוגש ונחשף לעיני בית המשפט. לחילופין, התבקש בית המשפט "לגרוע את המסמך מהסיכומים".
8. ב"כ המאשימה התנגד לבקשת ההגנה ועתר להוצאת המסמך מתיק בית המשפט. נטען כי הלכה למעשה, המדובר בבקשה לפי סעיף 167 לחסד"פ, המהווה חריג לכלל לפיו על הראיות להתקבל במועדן, קרי בעת שמיעת הראיות ולא לאחר תומה. עוד צוין כי ענייננו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים, בהתאם למבחנים אשר הותוו בפסיקה, נוכח מועד עריכת המסמך, לאחר הגשת סיכומי המאשימה והשיהוי הניכר מאז עדותו של עד התביעה הרלוונטי לאותו מסמך.
- עוד נטען כי המדובר בראייה שאינה רלוונטית לצורך הכרעה בתיק, ואשר אין בה כדי להועיל להגנת הנאשם, לאור גדר המחלוקת העוסקת בשאלת זיהוי של הנאשם כיורה, ואין בשאלה הנדונה במסמך, האם קיים יורה נוסף, כדי לגרוע מאחריות הנאשם.
- בנוסף נטען כי אף לגופו של המסמך אין בו כדי להועיל להגנת הנאשם, שכן אינו מלמד על מסקנה כלשהי, ונראה כי עורך המסמך לא נחשף למכלול הראיות בתיק. לבסוף נטען כי המסמך אינו ערוך כדבעי ובהתאם לדרישות החוק.
9. ביום 30.9.2025 התקיים דיון במסגרתו טען ב"כ הנאשם כי עורך המסמך הוא "עד מומחה", ובהתאם לכך הביע נכונות לערוך "חוות דעת מומחה" שתועבר למאשימה.
- בית המשפט קבע בהחלטתו כי ב"כ הנאשם ישקול האם עודנו עומד על הבקשה להוספת העד, וככל שיחליט כאמור יגיש נימוקים מפורטים וחוות דעת מומחה כמתחייב. לחלופין נקבע כי ככל שלא יהא מקום להגשת בקשה כאמור, יגיש ב"כ הנאשם סיכומים מתוקנים מטעמו ללא התייחסות למסמך.
10. ביום 20.10.2025 הוגשה תגובה מטעם ב"כ הנאשם בה עמד על בקשתו לקבל את המסמך, אותו כינה חוות דעת כמות שהוא ולאפשר להעיד את עורך המסמך מר ליאור נדיבי. במסגרת התגובה פורט כי הצורך להצטייד בחוות הדעת עלה בעת שנחשף לסתירות בין העדויות לבין חומרי החקירה, ולאחר שנמצא מקור למימון חוות דעת. עוד צוין כי עומדת לנאשם הזכות להביא ראיות המסייעות להגנתו בכל שלב, וביתר שאת בטרם ניתנה הכרעת הדין בתיק.
11. ביום 22.10.2025 הוגשה תגובה מטעם המאשימה המתנגדת לעתירת ההגנה לקבלת המסמך כראיה חדשה, ונטען כי יש להתעלם מהחלקים בסיכומי ההגנה הנוגעים אליו. הודגש כי ההגנה התעלמה מהחלטת בית המשפט ומסדרי הדין, בכך ששבה וצירפה את אותו המסמך ללא עריכתו כחוות דעת מומחה, ומבלי לנמק מבחינה מהותית, מה הרלוונטיות של חוות הדעת לבירור המחלוקות הדרושות להכרעה, ואף לא הראתה כיצד יגרם לנאשם עיוות דין אם בית המשפט לא ייעתר לבקשה.
- דיון והכרעה
12. מכוח סעיף 167 לחסד"פ בסמכותו של בית המשפט "להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט"
13. הלכה פסוקה היא כי ככלל הראיות צריכות להיות מובאות בזמן הרגיל והמקובל. ואולם במקרים חריגים בסמכותו של בית המשפט לאשר הבאת ראיה כאמור, גם בשלב שלאחר הסיכומים, ואף לאחר מתן הכרעת הדין ובטרם ניתן גזר הדין. זאת ככל שהעניין נדרש לעשיית צדק ולמניעת עיוות דין. (ר' ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל (10.6.1981)).
- כך נקבע גם בדנ"פ 7487/20 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2021) כי "הסמכות להתיר הבאת ראיות שלא על-פי סדרי הדין הרגילים משרתת את תכליתו העיקרית של ההליך הפלילי שהיא חשיפת האמת לצורך קביעת חפותו או אשמתו של הנאשם, וזאת בלא לפגוע ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי".
14. ובענייננו, המסמך צורף מלכתחילה לסיכומי ההגנה אשר אף נסמכה עליו לגופו בסיכומיה וזאת מבלי שהתקבל כראיה כדין, במהלך הליך ההוכחות ומבלי שהוגשה כל בקשה לצרפו.
- על פי ההבהרה עלה כי המדובר במסמך פנימי אשר צורף בטעות. בצד האמור נטען כי משצורף ונגלה לעיני בית המשפט, יש לאפשר להגנה להעיד את עורך המסמך כעד הגנה מטעמה, הא ותו לא!

15. בדיון בבקשה שהתקיים ביום 30.9.25 לא חלק ב"כ הנאשם על כך שהעד המבוקש הוא "עד מומחה" וכי המסמך במתכונתו הנוכחית אינו מהווה "חוות דעת מומחה" ערוכה כדין. הוא הוסיף וציין כי ישקול את צעדיו ואם יעמוד על בקשתו להעיד את העד כמומחה מטעמו יצטייד טרם כך בחוות דעת ערוכה כדין ויעלה את נימוקיו באשר לצורך להעיד את העד בשלב זה על הכתב.

16. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה, חרף התנגדות המאשימה ואיפשר להגנה, ככל שתמצא לנכון, להציג חוות דעת מומחה ערוכה כדבעי ולנמק את בקשתה להעיד את העד על פי מסקנותיה ולאורה. לחלופין נקבע כי היה ולא ימצא ב"כ הנאשם לעשות כן כי אז יהא עליו להגיש סיכומים מתוקנים שלא יכללו כל התייחסות למסמך.

17. בסופו של יום לא מולאה ההחלטה על שני חלקיה. בניגוד לה צירף ב"כ הנאשם לבקשתו בשנית את אותו המסמך, שאינו מהווה חוות דעת מומחה ערוכה כדין, אף לשיטתו, אלא מסמך התייעצות פנימי ואשר לגביו טען מלכתחילה שהוגש בשגגה. זאת בעוד שעל פי ההחלטה בהיעדר חוות דעת ערוכה כדין היה על ב"כ הנאשם להגיש סיכומים מתוקנים שאינם כוללים התייחסות למסמך.

18. מעבר לנדרש אף יצוין כי לא הוברר על ידי ההגנה במפורש הכיצד יהא בעדותו של העד כדי לסייע להגנת הנאשם לאור גדר המחלוקת בין הצדדים שנסובה בעיקרה על זיהוי הנאשם כיורה. זאת אף בשימת לב לעמדת ב"כ המאשימה אשר הסכים במהלך הדיון לצאת מנקודת הנחה כי "יכול להיות עוד יורה" תוך שציין כי אין בכך לשיטתו כדי לגרוע מחלקו של הנאשם ולהועיל להגנתו.

19. לאור סך כל האמור לעיל אני מורה על דחיית הבקשה.
ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ו, 26 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.